

Marc Forné guanya per KO

Les eleccions andorranes del passat dia 16 de febrer han donat la possibilitat per primera vegada a un grup polític de portar les regnes del país durant una legislatura sencera. L'escollit: la Unió Liberal de Marc Forné, que disposa de majoria absoluta.

Les eleccions legislatives del dia 16 de febrer han portat a Andorra, després de molts anys, la possibilitat d'encetar un període d'estabilitat política. El bloc conservador, encapçalat per qui ha estat cap de govern els darrers dos anys, Marc Forné, sota el nom d'Unió Liberal (UL), ha obtingut una victòria molt més àmplia de la que se li vaticinava, ja que assolí una majoria absoluta de setze parlamentaris dels vint-i-vuit que componen el Consell General, cosa que li per-

met governar amb comoditat durant quatre anys.

Aquesta victòria és el resultat de la formació d'un ampli conglomerat que sota el signe liberal ha presentat llista nacional i candidatures territorials a sis de les set parròquies, i que ha passat l'examen electoral, ja que ha portat al Parlament els candidats de totes les seves llistes parroquials menys una, la d'Encamp, que és l'única que ha pogut conservar l'Agrupament Nacional Democràtic (AND), el partit de

l'ex-president Òscar Ribas i principal rival de la Unió Liberal, que ha quedat, a molta distància, com a segona força política del país.

La cambra parlamentària andorranera quedarà formada, doncs, per setze consellers d'UL, sis d'AND, dos de Nova Democràcia i dos d'Iniciativa Democràtica Nacional –els dos partits autodenominats progressistes, el primer dels quals ha experimentat una forta davallada– i, finalment, dos pel Grup Parroquial

d'Ordino. És la voluntat, clarament favorable a l'estabilitat política, dels 8.842 electors que van acudir a les urnes, en unes eleccions que, com és habitual a Andorra, van tenir una alta participació, calculada en un 81,6% del cens.

Derrota de Ribas. Un dels elements més rellevants d'aquests comicis és la derrota soferta pel partit d'Oscar Ribas Reig en el propi feu dels Reig, la parròquia de Sant Julià de Lòria. L'AND havia presentat com a candidat per llista parroquial el fill d'Oscar Ribas, Oriol, que, enfrontat al fill d'un altre ex-cap de govern, Marc Pintat, va recollir 570 vots contra els 701 que va rebre Pintat. La ja vella alternança entre els Reig i els Pintat en aquella parròquia de fabricants de tabac doblats de polítics ha tornat, doncs, a aquests últims, sens dubte afavorida per l'onada pro-liberal que ha viscut tot el país i també, segons alguns observadors de les cuines polítiques, per la desaparició de Julià Reig esdevinguda recentment, el vell polític històric de la dinastia, la influència del qual no ha pogut ser mantinguda per Òscar Ribas ni pel seu fill.

Però si bé dos dels principals components de la victòria de la Unió Liberal són la clara voluntat de l'electorat d'afavorir l'estabilitat atorgant la majoria absoluta a l'única opció que tenia possibilitats d'assolir-la, i també el *charme* d'un aspirant a cap de govern, Marc Forné, que en els dos últims anys d'exercir aquest càrrec ha sabut guanyar-se, per les vies mediàtiques, la simpatia personal de molts indecisos, no és menys cert que el conglomerat que representa la Unió Liberal té per base el suport dels sectors més conservadors de la majoria de les parròquies andorranes, que amb el resultat de les eleccions han assolit una alta quota de poder.

Un dels interrogants que es plantegen per a aquesta *era Forné*, teòricament assegurada per quatre anys, és fins a quin punt

ELECCIONS GENERALS A ANDORRA		CANDIDATURA			
ELECTORS	10.837	 Unió Liberal	Marc Forné	3.543	6
VOTANTS	8.842	 Agrupament Nacional Democràtic	Ladislau Baró	2.374	4
PARTICIPACIÓ	81,6%	 Nova Democràcia	Jaume Bartumeu	1.471	2
VOTS BLANCS	367	 Iniciativa Democràtica Nacional	Vicenç Mateu	993	2
VOTS NULS	95				
VOTS VALIDS	8.381				

Marc Forné, per mantenir la coherència de la majoria que encapçala, haurà de fer concessions a les reivindicacions territorials, que sovint es concreten en el manteniment d'unes amplíssimes competències que en alguns aspectes posa en dificultats la vertebració global del país, quan no en l'afavoriment d'interessos molt sectorials o simplement particulars.

Una cosa, però, és indiscutible. Les eleccions del dia 16 de febrer

El conglomerat que representa la Unió Liberal té per base el suport dels sectors més conservadors de la majoria de les parròquies.

no han estat un tràmit irrellevant i després de nou anys d'instabilitat han vingut a donar a un grup polític la possibilitat de portar les regnes del país durant una legislatura sencera. És aquesta una dada de la màxima rellevància, en un país que, en el seu quart any constitucional, necessita una endreça general per afrontar amb bon peu les urgències que té plantejades i diluir les incerteses del futur.

Àlvar Valls

"Andorra no es pot parar"

A Andorra diuen: "Ha guanyat la Unió Liberal de Marc Forné". Sí, disposa d'una majoria de setze diputats enfront de quatre altres formacions que n'apleguen dotze. Filant prim, s'ha de dir que ha guanyat el grup més conservador. I, sobretot, han guanyat les parròquies i el seu esperit "independentista". Andorra havia continuat essent un país políticament descohesionat, amb cinc partits i uns grups parroquials que no se sabia ben bé en quin llist dels seus pretendents es ficarien. S'ha acabat la lluita al Parlament. En tot cas, serà a l'interior dels grups de la Unió Liberal, quan toqui. Qui serà presoner de qui? Si de la coalició electoral en surt un partit estable, tot quedarà aclarit?

Forné i la Unió Liberal han tingut una estratègia correcta: han pactat abans de les eleccions i no després, tal com un columnista de premsa recomanava de fer en una crítica de les eleccions del 1993. Les altres tres formacions que es consideren el front progressista, badant badant, han perdut el tren per quatre anys.

S'ha demostrat que els votants són més conservadors que no semblava, i que el missatge de no posar impostos directes és molt popular entre la vella i rica Andorra. Fins i tot els tres grups perdedors també havien esborrat missatges progressistes anteriors poc electoralistes en aquest sentit. La campanya ha estat suau i molt cortesa. Pràcticament no s'ha parlat del tabac, ni de la immigració, ni de la integració, ni de la llengua, i quan hi ha hagut una interpel·lació pública per aquesta darrera, la resposta ha estat deplorable. Ara toca enfrontar-se a la crisi, fer "que Andorra no es pari" i que la Unió Europea, que ens té copats, no ens ofegui. **Jaume Ros**